

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई फूलहरूको राजा बनाउन, त्यसैले विकारहरूको कुनै दुर्गन्ध हुनु हुँदैन।”

प्रश्न:- विकारहरूको अंश समाप्त गर्नको लागि कुनचाहिँ पुरुषार्थ गर्नु पर्छ ?

उत्तर:- निरन्तर अन्तर्मुखी रहने पुरुषार्थ गर। अन्तर्मुख अर्थात् सेकेण्डमा शरीरबाट अलग। यस दुनियाँको सुध-बुध बिल्कुल भुलियोस्। एक सेकेण्डमा माथि जाने र आउने। यस अभ्यासले विकारहरूको अंश समाप्त हुन्छन्। कर्म गर्दागर्दै बीच-बीचमा अन्तर्मुखी बन। यस्तो लागोस्, मानौं बिल्कुलै सन्नाटा छाएको छ। कुनै पनि हलचल छैन। यो सृष्टि त मानौं छँदै छैन।

ओम् शान्ति। यहाँ हरेकलाई यसरी बस्न लगाइन्छ- अशरीरी भएर बाबाको यादमा बस, साथसाथै यो जुन सृष्टि चक्र छ त्यसलाई पनि याद गर। मनुष्यले ८४ को चक्रलाई बुझ्दैनन्। बुझ्दा पनि बुझ्दैनन्। जसले ८४ को चक्कर लगाउँछन्, उनीहरू नै बुझ्न आउँछन्। तिमीले यही याद गर्नुपर्छ, यसैलाई स्वदर्शन चक्र भनिन्छ, जसबाट आसुरी विचार समाप्त भएर जान्छ। यस्तो होइन- कुनै असुर बसेको छ जसको गला काटिन्छ। मनुष्यले स्वदर्शन चक्रको पनि अर्थ बुझ्दैनन्। यो ज्ञान तिमी बच्चाहरूलाई यहाँ मिल्छ। कमल फूल समान गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र बन। भगवानुवाच हो नि। यो एक जन्म पवित्र बन्नाले भविष्य २१ जन्म तिमी पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ। सत्ययुगलाई भनिन्छ शिवालय। कलियुग हो वेश्यालय। यो दुनियाँ बदलिन्छ। यहाँको नै कुरा हो। अरूको कुरामा जानै हुँदैन। भनिन्छ, जनावरहरूको के हुन्छ ? अरू धर्महरूको के हुन्छ ? भन, पहिले आफ्नो बारेमा त बुझ, पछि अरूको कुरा। हिन्दूहरूले नै आफ्नो धर्मलाई बिर्सेर दुःखी भएका छन्। यहाँ नै पुकार्छन्, तिमी माता-पिता..... वेलायतमा माता-पिता शब्द बोल्दैनन्। वहाँ केवल गड फादर भन्छन्। यहाँ नै अपार सुख थियो। विश्व स्वर्ग थियो, यो पनि तिमीले जान्दछौ। बाबा आएर काँडालाई फूल बनाउनुहुन्छ। बाबालाई बागवान भनिन्छ। बोलाउँछन्- आएर काँडालाई फूल बनाउनुहोस्। बाबाले फूलहरूको बगैँचा बनाउनुहुन्छ। मायाले फेरि काँडाको जङ्गल बनाउँछ। मानिसले त भनिदिन्छन्- ईश्वर, तिम्रो माया बडो प्रबल छ। न ईश्वरलाई, न मायालाई जान्दछन्। कसैले अक्षर भनिदियो, बस् त्यसैलाई दोहोर्‍याइ रहन्छन्। अर्थ केही छैन। तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ, यो ड्रामाको खेल हो- राम राज्यको र रावण राज्यको। राम राज्यमा सुख र रावण राज्यमा दुःख हुन्छ। यहाँकै कुरा हो। यो कुनै प्रभुको माया होइन। माया भनिन्छ ५ विकारहरूलाई, जसलाई रावण पनि भनिन्छ। बाँकी मानिसहरू त पुनर्जन्म लिएर ८४ को चक्रमा आउँछन्। सतोगुणबाट तमोप्रधान बन्छन्। यो समयमा सबै विकारबाट पैदा हुन्छन्- त्यसैले विकारी भनिन्छ। नाम पनि छ पापी दुनियाँ फेरि पापरहित दुनियाँ अर्थात् पुरानो दुनियाँबाट नयाँ कसरी बन्छ, यो त बुझ्नुपर्ने सामान्य कुरा हो। नयाँ संसारमा पहिले स्वर्ग थियो। बच्चाहरूले जान्दछन्- स्वर्गको स्थापना गर्ने परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ, त्यसमा अपार सुख थियो। ज्ञानबाट दिन, भक्तिबाट रात कसरी हुन्छ- यो पनि कसैले जान्दैनन्। भन्दछन्- ब्रह्मा तथा ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मणहरूको दिन अनि उनै ब्राह्मणहरूको रात। दिन र रात यहाँ हुन्छ, यो कसैले जान्दैनन्। प्रजापिता ब्रह्माको रात, त्यसैले अवश्य उनका ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मणहरूको पनि रात हुनुपर्छ। आधा कल्प दिन, आधा कल्प रात।

अब बाबा आउनुभएको छ निर्विकारी दुनियाँ बनाउन । बाबा भन्नुहुन्छ— बच्चे, काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजय पाउनु छ । सम्पूर्ण निर्विकारी पवित्र बन्नु छ । अपवित्र हुनाले तिमीले धेरै पाप गरेका छौ । यो हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ । पाप अवश्य शरीरसँग गरिन्छ, तब पाप आत्मा बनिन्छ । देवताहरूको पवित्र दुनियाँमा पाप हुँदैन । यहाँ तिमी श्रीमतबाट श्रेष्ठ पुण्य आत्मा बनिरहेका छौ । श्री श्री १०८ को माला छ । माथि छ फूल, त्यसलाई शिव भनिन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ निराकारी फूल । फेरि साकारमा मेल फिमेल छ । उनीहरूको माला बनेको छ । शिवबाबाद्वारा यो पूजनयोग्य, स्मरणलायक बन्छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— बाबाले हामीलाई विजय मालाको दाना बनाउनुहुन्छ । हामीले विश्वमाथि विजय पाइरहेका छौं यादको बलले । यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ । फेरि तिमी सतोप्रधान बन्छौ । उनीहरूले त नबुझिकनै भनिदिन्छन्, प्रभु तिम्रो माया प्रबल छ । कसैसँग धन भयो भने भन्छन् योसँग माया धेरै छ । वास्तवमा माया ५ विकारहरूलाई भनिन्छ, जसलाई रावण पनि भनिन्छ । उनीहरूले फेरि रावणको चित्र बनाइदिएका छन्, १० टाउका भएको । चित्र छ, त्यसैले सम्झाइन्छ । जस्तो अंगदको लागि पनि देखाउँछन्, उसलाई रावणले हल्लायो तर हल्लाउन सकेन । उदाहरण बनाइ दिएका छन् । बाँकी यस्तो कुनै चीज होइन । बाबा भन्नुहुन्छ— मायाले तिमीलाई जतिसुकै हल्लाओस् तर तिमी स्थिर भएर बस । रावण, हनुमान्, अंगद आदि यी सबै दृष्टान्त बनाइ दिएका हुन्, जसको अर्थ तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ । कुमालकोटीको पनि उदाहरण छ । भ्रमरी र ब्राह्मणीको राशि मिल्छ । तिमीले विष्टाका कीराहरूलाई ज्ञान योगको भूँ-भूँ गरेर पतितबाट पावन बनाउँछौ । बाबालाई याद गर्नु भने सतोप्रधान बन्छौ । कछुवाको पनि उदाहरण छ । इन्द्रियहरूलाई समेटेर अन्तर्मुख भएर बस्दछन् । तिमीलाई पनि बाबा भन्नुहुन्छ— ठीक छ, कर्म गर अनि अन्तर्मुख बन, मानौं यो सृष्टि छँदै छैन । चलमल बन्द हुन्छ । भक्तिमार्गमा बहिर्मुखी बन्छौ । गीत गाउनु, यो गर्नु, कति हंगामा, कति खर्च हुन्छ । कति मेला लाग्छ । बाबा भन्नुहुन्छ, यो सबै छोडेर अन्तर्मुखी होऊ । मानौं यो सृष्टि नै छैन । आफूलाई हेर, म लायक बनेको छु ? कुनै विकारले त सताउँदैन ? मैले बाबालाई याद गरिरहेको छु ? बाबा, जसले विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, यस्ता बाबालाई दिन-रात याद गर्नुपर्छ । हामी आत्मा हौं, उहाँ हाम्रो पिता हुनुहुन्छ । मनमा यस्तो चलिरहोस्— हामी अब नयाँ दुनियाँको फूल बनिरहेका छौं । आँक वा टाँगरको फूल बन्नु छैन । हामीलाई त एकदम किंग अफ फ्लावर, बिल्कुलै बास्नादार बन्नु छ । कुनै दुर्गन्ध नरहोस् । नराम्रा विचारहरू निस्कनुपर्छ । मायाको तूफान लडाउनको लागि धेरै आउँछन् । कर्मेन्द्रियहरूबाट कुनै बिकर्म गर्नु छैन । यसो गरेर आफूलाई पक्का गर्नु छ । आफूलाई सुधार्नु छ । कुनै पनि देहधारीलाई मैले याद गर्नु छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भेर मलाई याद गर । शरीर निर्वाहका लागि कर्म पनि गर्दै गर । त्यसबाट पनि समय निकाल्न सक्छौ । भोजन गर्ने बेलामा पनि बाबाको महिमा गर्दै गर । बाबालाई याद गरेर खानाले भोजन पनि पवित्र हुन जान्छ । जब बाबालाई निरन्तर याद गर्छौ तब यादबाट नै धेरै जन्म देखिको पाप काटिन्छ र तिमी सतोप्रधान बन्छौ । हेर्नु छ, कति सच्चा सुन बनेको छु ? आज कति घण्टा यादमा रहें ? हिजो ३ घण्टा यादमा रहें । आज २ घण्टा रहें । यो त आज घाटा पच्यो । उत्रिनु र चढ्नु भइरहन्छ । यात्रामा गयो भने कहीं उकालो, कहीं ओन्हालो त भइहाल्छ । तिम्रो अवस्था पनि तल माथि भइरहन्छ । आफ्नो खाता हेर्नुपर्छ । मुख्य हो यादको यात्रा ।

२०७२ भाद्र ४ शुक्रवार २१-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन भगवानुवाच छ, त्यसैले अवश्य बच्चाहरूलाई नै पढाउनुहुन्छ। सारा दुनियाँलाई त कसरी पढाउनुहुन्छ ? अब भगवान् कसलाई भन्ने ? कृष्ण त शरीरधारी हुन्। भगवान् त निराकार परमपिता परमात्मालाई भनिन्छ। स्वयं भन्नुहुन्छ, म साधारण तनमा प्रवेश गर्छु। ब्रह्माको पनि बुढो शरीर गायन गरिएको छ। सेतो दान्ही जुँगा त बुढोकै हुन्छ नि। चाहिन्छ पनि अवश्य अनुभवी रथ नै। सानो उमेरको रथमा कहाँ प्रवेश गर्नुहुन्छ र ! स्वयं नै भन्नुहुन्छ— मलाई कसैले जान्दैनन्। उहाँ हुनुहुन्छ सुप्रीम गड फादर अथवा परम आत्मा। तिमी पनि १०० प्रतिशत पवित्र थियो। अहिले १०० प्रतिशत अपवित्र बनेका छौ। सत्ययुगमा १०० प्रतिशत पवित्रता थियो भने शान्ति र समृद्धि पनि थियो। मुख्य हो पवित्रता। देखेका पनि छौ— पवित्रलाई अपवित्र व्यक्तिले शिर झुकाउँछन्, उनको महिमा गाउँछन्। संन्यासीहरूको अगाडि कहिल्यै यसो भन्दैनौं— हजुर सर्व गुणसम्पन्न.... हामी पापी नीच हौं। देवताहरूको अगाडि नै यसो भन्छौं। बाबाले सम्झाउनुभएको छ— कुमारीहरूलाई सबैले ढोग्छन् फेरि विवाह गरेपछि उनैले सबैलाई ढोग्छन् किनकि विकारी बन्छन् नि। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी निर्विकारी बन्यौ भने आधाकल्प निर्विकारी भएर रहन्छौ। अब पाँच विकारहरूको राज्य नै समाप्त हुन्छ। यो हो मृत्युलोक, त्यो हो अमरलोक। अहिले तिमी आत्माहरूलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ। बाबाले नै दिनुहुन्छ। तिलक पनि मस्तकमा लगाउँछन्। अहिले आत्मालाई ज्ञान मिलिरहेको छ, केको लागि ? तिमीले आफूलाई आफैँले नै राजतिलक देऊ। जसरी कानुन पढ्छन् भने पढि सकेर आफूले आफैँलाई वकिलको तिलक लगाउँछन्। पढ्यौ भने तिलक मिल्छ। आशीर्वादबाट मिल्दैन। नत्र त सबैमाथि टिचरले कृपा गरे त सबै पास हुने थिए। तिमी बच्चाहरूले आफूले आफैँलाई राजतिलक दिनु छ। बाबालाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुन्छ र चक्रलाई याद गर्नाले चक्रवर्ती महाराजा बन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउँछु। देवी-देवताहरू डबल शिरताज बन्छन्। पतित राजाहरूले पनि उनीहरूको पूजा गर्छन्। तिमीलाई पुजारी राजाहरूभन्दा पनि उच्च बनाउँछु। जसले धेरै दान पुण्य गर्छन्, राजाको कुलमा जन्म लिन्छन् किनकि कर्म राम्रो गरेका छन्। अहिले तिमीलाई यहाँ मिलेको छ अविनाशी ज्ञान धन, त्यसलाई धारण गरेर फेरि दान गर्नु छ। यो आम्दानीको स्रोत हो। टीचरले पनि पढाइको दान गर्छन्। त्यो पढाइ हो अल्पकालको लागि। वेलायतबाट पढेर आउँछन्, आउने बित्तिकै हार्टफेल भएर मर्नु भने पढाइ समाप्त। विनाशी भयो नि। मेहनत सबै बेकारमा गयो। तिम्रो मेहनत यसरी खेर जान सक्दैन। तिमीले जति राम्रोसँग पढ्छौ त्यति नै २१ जन्म तिम्रो पढाइ कायम रहन्छ। त्यहाँ अकालमा मृत्यु नै हुँदैन। यो पढाइ साथै लिएर जान्छौ।

अब जसरी बाबा कल्याणकारी हुनुहुन्छ त्यसरी नै तिमी बच्चाहरू पनि कल्याणकारी बन्नु छ। सबैलाई बाटो बताउनु छ। बाबा त राय धेरै राम्रो दिनुहुन्छ। एउटै कुरा सम्झाऊ, सर्वश्रेष्ठ शिरोमणि श्रीमद् भगवद् गीताको यति महिमा किन छ ? भगवान्को नै श्रेष्ठ मत हो। अब भगवान् कसलाई भन्ने ? भगवान् त एउटै हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ निराकार, सबै आत्माहरूका पिता, त्यसैले आपसमा भाइ-भाइ भनिन्छ अनि जब ब्रह्माद्वारा नयाँ सृष्टि रचिन्छ तब भाइ-बहिनी बन्छन्। यस बेला तिमी भाइ बहिनी बनेका छौ त्यसैले पवित्र रहनुपर्छ। यो हो युक्ति। विकारी दृष्टि एकदमै निस्कियोस्। सम्हाल गर्नुपर्छ, कतै मेरो आँखा विकारी त बनेन ? बजारमा चना देखेर खाने मन त भएन ? धेरैजसोलाई यस्तो मन हुन्छ अनि खाइ पनि हाल्छन्। टिचर साथमा छन् भने सोध्छन्— चना खानुहुन्छ ? एकपल्ट

खाँदैमा कहाँ पाप लाग्छ र ! जो कच्चा हुन्छन् उनीहरूले भट्टै खाइ हाल्छन् । यस बारेमा शास्त्रहरूमा अर्जुनको उदाहरण छ । बसेर यी कहानीहरू बनाएका छन् । बाँकी सबै हुन् यसै बेलाका कुरा । तिमी सबै सीताहरू हो । तिमीलाई बाबा भन्दै हुनुहुन्छ— एक बाबालाई याद गर्नु भने पाप काटिन्छ । बाँकी अरू कुनै कुरा हुँदै होइन । अहिले तिमी जान्दछौ— रावण जस्तो कुनै मनुष्य हुँदैन । यो त विकारहरूको प्रवेशता पछि नै रावण सम्प्रदाय भनिन्छ । जस्तो कसै कसैले यस्तो काम गरिदिन्छन् तब भनिन्छ— तिमी त असुर हो । चलन आसुरी हुन्छ । विकारी बच्चाहरूलाई भनिन्छ— तिमी कुल कलंकित बन्दैछौ । यहाँ फेरि बेहदको बाबा भन्नुहुन्छ, तिमीलाई म कालोबाट गोरो बनाउँछु फेरि पनि तिमीले कालो मुख गछौ । प्रतिज्ञा गरेर फेरि विकारी बन्छौ । कालोभन्दा पनि कालो बन्छौ, त्यसैले पत्थर बुद्धि भनिन्छ । फेरि अब तिमी पारसबुद्धि बन्छौ । तिम्रो चढ्ती कला हुन्छ । बाबालाई चिन्यौ अनि विश्वको मालिक बन्थौ । शंकाको कुरा हुनै सक्दैन । बाबा हुनुहुन्छ हेवनली गड फादर । त्यसैले अवश्य स्वर्ग उपहारमा ल्याउनुहुन्छ नि, बच्चाहरूको लागि । शिव जयन्ती पनि मनाउँछन्— के गर्छन् ? व्रत आदि राख्छन् । वास्तवमा व्रत राख्नुपर्छ विकारहरूको । विकारमा जानु हुँदैन । यसले गर्दा नै तिमीले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख पाएका हो । अब यो एक जन्म पवित्र बन । पुरानो दुनियाँको विनाश सामुन्ने छ । देख्नेछौ, यहाँ ९ लाख बाँकी रहन्छन्, फेरि शान्ति हुन्छ । अरू धर्म नै रहँदैनन् भने कसरी ताली बजोस् ! एक धर्मको स्थापना, बाँकी अनेक धर्म विनाश हुन्छन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

१) अविनाशी ज्ञान धन स्वयंमा धारण गरेर फेरि दान गर्नुपर्छ । पढाइद्वारा आफूले आफैंलाई स्वयंले नै राज तिलक दिनु छ । जस्तो बाबा कल्याणकारी हुनुहुन्छ त्यस्तै कल्याणकारी बन ।

२) खानपानको पूरा पूरा परहेज राख्नुपर्छ । कहिल्यै पनि आँखाले धोका नदेओस्— यसको सम्हाल गर्नुपर्छ । आफूलाई सुधारु छ । कर्मेन्द्रियहरूद्वारा कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन ।

वरदानः— आफ्नो सबै खजानाहरूलाई अरू आत्माहरूको सेवामा लगाएर सहयोगी बन्ने सहजयोगी भव

सहजयोगी बन्ने साधन हो— सदा आफूलाई संकल्पद्वारा, वाणीद्वारा र हर कार्यद्वारा विश्वको सर्व आत्माहरूप्रति सेवाधारी सम्भेर सेवामा नै सबै कुरा लगाउनु । जति पनि ब्राह्मण जीवनमा शक्तिहरूको, गुणहरूको, ज्ञानको वा श्रेष्ठ कमाईको, समयको खजाना बाबाद्वारा प्राप्त भएको छ त्यसलाई सेवामा लगाऊ अर्थात् सहयोगी बन्थौ भने सहजयोगी बन्नेछौ । तर सहयोगी उही बन्न सक्छ जो सम्पन्न छ । सहयोगी बन्नु अर्थात् महादानी बन्नु ।

स्लोगनः— बेहदको बैरागी बन्थौ भने आकर्षणको सबै संस्कार सहजै समाप्त हुन्छ ।